

Kontaktperson, telefon, e-post

Nicklas Samils 070-3071071
nicklas.samils@sasf.se

Skogsstyrelsen

Diarienummer: 2020/1919

Remissvar: Frivilliga avsättningar – förslag på system för uppföljning av geografiskt läge, varaktighet och naturvårdskvalitet

Sveriges Allmänningsskogars Förbund är ett nystartat förbund som företräder 24 besparings- och allmänningsskogar i Dalarna och Norrbotten, vilka tillsammans äger omkring 800 000 ha skog. En av många funktioner förbundet fyller är att besvara remisser ur ett perspektiv som redogör för våra medlemmars förutsättningar och behov.

Generellt sett är vi positiva till att frivilliga avsättningar bereds den plats de förtjänar i såväl den nationella som den internationella debatten kring naturvård, i synnerhet då dessa insatser från skogsägarnas sida länge har ignorerats eller förminskats i flera forum.

Vi anser det dock vara av största vikt att slutprodukten inte blir en publik söktjänst likt ”Skogens Pärlor, utan att rådata och annan information om frivilliga avsättningar behandlas med respekt för skogsägarens önskemål. Förslagsvis samlas data om frivilliga avsättningar anonymt och redovisas nationellt och/eller regionalt.

Själva innebörden av begreppet ”frivillig” måste innebära skogsägarens frivilliga ambitioner att avsätta inom de ramar för dennes förutsättningar och möjligheter. Många aktörer har länge stirrat sig blinda på just mängden frivilligt avsatt areal, men dess lokaliseringen i riket samt dess biologiska innehåll har till viss del negligerats. Detta har till exempel lett fram till att vi idag har stora mängder frivilligt avsatta tallskogar av varierande kvalitet i nordvästra Sverige och mindre av avsättningar av annan skogstyp i andra delar av Sverige.

Begreppet frivillig bör kvarstå som den certifierade skogsägarens möjlighet att (till viss del) kunna välja vilka delar av sitt innehav som skall avsättas för andra syften än pågående markanvändning och för att inte så split mellan skogsägare och andra aktörer är det dessutom av stor vikt att begreppet inte urholkas genom tvångsstyrning eller mer federal styrning från EU. Tolkningsföreträdet för svensk naturvård måste därför befinna sig på nationell nivå och inte på en europeisk federal nivå.

Om man betraktar Regeringskansliets dokument ”*Strategidokument: Sveriges nationella skogsprogram*”, så anges där att 30,9 % av Sveriges skogsmark (17,2% av den produktiva skogsmarksarealen) är skyddad från skogsbruk genom formellt skydd, frivilliga avsättningar och hänsynsytor. Om man då nationellt strävar att öka denna skyddade areal så är det av

Kontaktperson, telefon, e-post

Nicklas Samils 070-3071071
nicklas.samils@sasf.se

högsta vikt att myndigheterna har en samsyn om *vilka* sorters areal som bör premieras för skydd, samt *var* dessa insatser bör förläggas.

Nagoya- och Aichimålens procentuella uppskattning av skyddsbehov statuerade ”År 2020 är minst 17 procent av alla land- och sötvattensområden bevarade...”. Därav är den totala procentuella kvoten uppfylld med råge (de terrestra ekosystemen som ingår här inkluderar all mark, även improduktiv skogsmark). Att meningsskiljaktigheter ändå uppstår beror främst på att man inte har tydliga mål kring hur mycket av olika biotoper som skall skyddas. Dessutom är jämförelserna mellan europeiska länders skydd av natur bedrövtligt organiserat, där man knappt ens längre skiljer mellan äpplen och päron då man redovisar sitt lands skyddade arealer.

Om man inte har definitionerna klara för sig blir det omöjligt att någonsin avgöra om man är i mål eller ej.

Viktigt är också att samhället accepterar att en viss andel av frivilliga avsättningar ej förblir avsatta för all framtid då naturvärden kan vara dynamiska i såväl tid som rum. Naturvärden (eller önskan om dess tillkomst) som föranlett avsättning kan upphöra att existera (arter försvinner), naturvärdens leverans går i stöpet (ex. vitryggsområden som ej levererar tillräcklig mängd eller kvalitet av lövträd), eller om en ny markägare med andra naturvårdsambitioner tar över ägandet. I sådana fall är det fullt rimligt att en skogsägare ser över sin strategi med avseende på frivilliga avsättningar. Dessutom är naturvård i det längre perspektivet en dynamisk process då framtidens behov av miljöer eller artskydd inte är fixerat och helt känt idag.

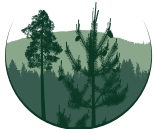
EU:s fågel, art- och habitatdirektiv leder till att en okänd areal skall komma att skyddas beroende på vart och när arter rör sig eller blir upptäckta inom aktuella områden. Detta medför en stor svårighet att att sja om hur mycket potentiellt naturskydd som häri uppkommer och därmed adderas till den totala mängden skyddad skog i vårt rike.

Viktigt att möjlighet till bidrag vid krävande skötselåtgärder (passar det in här?)

Om utredningen landar i en eventuell uppgiftslämnarskyldighet, så måste denna anpassas efter markägares möjlighet att rapportera (ex. alla markägare har inte digra beståndsregister med detaljerade uppgifter). Gällande denna potentiella skyldighet så ställer vi oss även frågan om en uppgiftslämningsplikt ens behövs för att erhålla statistiskt säkra data?

Är inte det statistiska underlaget från de som frivilligt lämnar uppgifter tillräckligt stort för att få signifikans så bör detta kunna kompletteras med eventuella stickprov.

Vi ser även ett fortsatt behov av ekonomiskt stöd vid naturvårdsåtgärder. Alla skogsägare har inte samma förutsättningar att utföra fullständiga skötselåtgärder i de avsättningar som har skötselbehov.

SVERIGES
ALLMÄNNINGSSKOGARS
FÖRBUND

3 (3)

Kontaktperson, telefon, e-post

Nicklas Samils 070-3071071
nicklas.samils@sasf.se

Texten behöver i sin helhet viss språklig korrigerig.

Avslutningsvis vill vi tillägga att remisser som skickas ut under sommaren bör ges längre svarstid för att inte riskera en sämre kvalitet på svarsunderlag från tänkta remissinstanser.

Nicklas Samils, Sveriges Allmänningsskogars Förbund